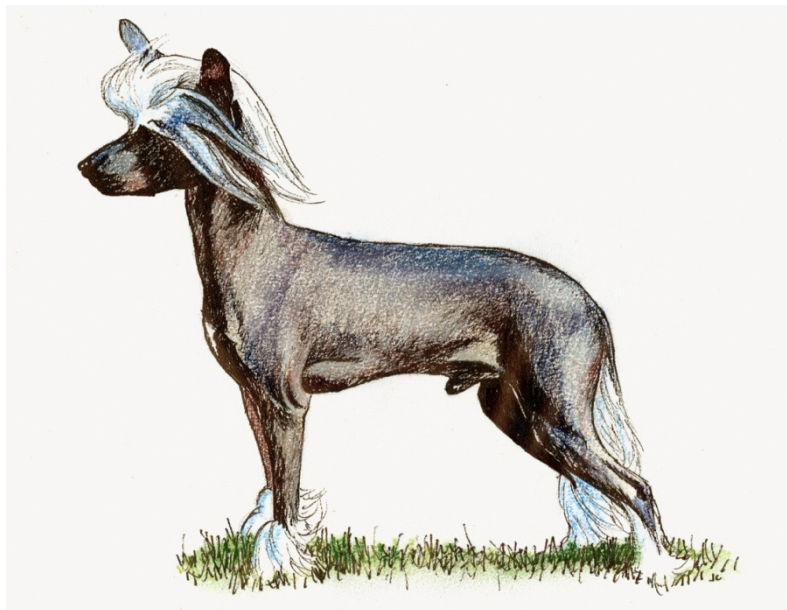

16.02.2011/ET
FCI - Standard nr 288

HIINA HARJASKOER

©M.Davidson, illustratsioon ©NKU Picture Library.

Juuresolev illustratsioon ei pruugi kujutada ideaalset tõunäidist.

PÄRITOLUMAA: Hiina.

EESTKOSTE: Suurbritannia.

**KEHTIVA AMETLIKU STANDARDI AVALDAMISE
KUUPÄEV:** 13.10.2010.

KASUTUS: Seltsikoer.

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 9: Seltsi- ja kääbuskoerad.
Alarühm 4: Karvutud **tõud**.
Töökasseteta.

LÜHIÜLEVAADE TÕU AJALOOST:

Hiina harjaskoeri on kahte tüüpi – karvutu tüüp ning karvane tüüp (nn „puudritups“). Karvutul tüübil on pea peal karvatutt, mis ulatub pisut mööda kaela allapoole, varbaid katvad „sokid“ ning karvatutt sabal. Ülejäänud kere on nagu nimigi ütleb – karvutu. Karvane tüüp on üleni kaetud pika pehme karvaga. Nende päritolu ei ole täpselt teada, ent väidetavalt kuulusid seda tõugu koerad Hiinas Hani dünastia perekondadele. Hiina harjaskoeri peeti sel ajal valvekoertena ning selle tõu suuremaid esindajaid kasutati ka jahikoertena. Tõug oli esindatud koertenäitustel Ameerikas aastatel 1885-1926, ent peale seda umbes viiekümne aasta vältel olid see suhteliselt vähe levinud.

ÜLDMULJE:

Väike, aktiivne ja graatsiline koer. Keskmise või peene luustikuga ning sileda karvutu kerega. Karvaga on kaetud vaid käpad, pea ja saba. Karvane tüüp on üleni kaetud pehme pika karvaga. Kaks selgelt eristatavat tõutüüpi: kerge ja peene luustikuga hirvetüüp ning jässakas, kerelt ja luustikult massiivsem ja raskem tüüp.

KÄITUMINE/ISELOOM:

Rõõmsameelne, mitte kunagi kuri.

FCI-St. N° 288 / 16.02.2011

EESTI KENNELLIIT

PEA:

Sile, ilma liigsete kortsudeta. Vahemaa kolju alaosast laubalõikeni on võrdne laubalõike ja ninapeegli vahelise vahemaaga. Peahoiak on graatsiline ning jätab erksa mulje.

KOLJUPIIRKOND:

Kolju: Üsna ümar ja venitatud kujuga.

Üleminek laubalt koonule: Kergelt väljendunud, kuid mitte liiga rõhutatud.

NÄOPIIRKOND:

Ninapeegel: Hästi väljendunud, jätkab koonu kitsast joont. Ninapeegli värvus ei ole oluline.

Koon: Otsast läheb kitsamaks, aga ei ole terav. Peenike, ilma rippuvate mookadeta.

Mokad: Liibuvad ja peenikesed.

Lõuad/hambad: Tugevad lõuad. Korrektnel ja täielik käärhambumine, mis tähendab seda, et ülemised hambad ulatuvad pisut üle alumiste ja väljuvad lõualuust otse.

Põsed: Hästi välja joonistunud, kuivad ja lamedad, koonu suunas kitsenevad.

Silmad: Nii tumedad, et tunduvad mustad. Keskmise suurusega. Teineteisest kaugel asetsevad.

Kõrvad: Madala asetusega: kõrvatüve kõige kõrgem koht on välise silmanurgaga samal kõrgusel. Suured ja kikkis, karvaga ääristatud või mitte. Üleni karvastel koertel on lubatud rippuvad kõrvad.

KAEL:

Sale, ilma voltideta, pikk ning läheb graatsiliselt üle tugevateks õlgadeks. Liikudes kõrge asetusega ja kergelt kaarduv.

KERE: Keskmine kuni pikk, nõtke.

Selg: Tasane.

Nimme: Pingul.

Laudjas: Hästi kumerdunud ja lihaseline.

Rindkere: Üsna lai ja sügav. Ribid ei ole tünnikujuliselt ümarad. Rinnakuloo ei ole väga esiletungiv. Rindkere ulatub küünarnukkideni.

Alajoon ja kõht: Mõõdukalt tõusva joonega.

SABA:

Kõrge asetusega, liikumise ajal suunatud üles või tahapoole. Pikk ja otsa suunas läheb peenemaks, ei ole kõver ega kummalegi poole viltu, puhkeasendis langeb loomulikult allapoole. Karvatutt sabal on pikk ja lendlev ning katab saba alumist kahte kolmandikku. Sabatutt võib olla ka hõredama karvaga.

JÄSEMED

ESIJÄSEMED:

Üldmulje: Jalad pikad ja saledad, asetsevad otse kere all.

Õlad: Puhtad kitsad ja hästi tahapoole suunatud.

Küünarnukid: Hoitud kere lähedal.

Kämblad (kämbjaliigesed): Peened, tugevad, peaaegu vertikaalsed.

Esikäpad: Pikendatud jänesekäpad, kitsad ja pikad. Ükskõik mis värvi mõõduka pikkusega küüned. Varvaste ümber on karvadest „sokid“, mis ei ulatu kämbjaliigestest kõrgemale. Ei sisse- ega väljapoole pöördunud.

TAGAJÄSEMED:

Üldmulje: Tagajalad asetsevad teineteisest kaugel. Tagajäsemete nurgad peavad tagama sirge seljajoone.

Põlveliiges (põlv): Pikk ja tugev, läheb sujuvalt üle kannaliigeseks.

Kannad (põialiigesed): Kannad on madala asetusega.

Tagakäpad: Pikendatud jänesekäpad, kitsad ja pikad. Ükskõik mis värvi mõõduka pikkusega küüned. Varvaste ümber on karvadest „sokid“, mis ei ulatu kämbjaliigestest kõrgemale. Ei sisse- ega väljapoole pöördunud.

KÕNNAK/LIIKUMINE:

Pikk, sujuv ja elegantne. Hea ulatusega ning jõulise taganttõukega.

NAHK:

Ilma karvata, sile, katsudes soe.

KARVKATE:

Karv: Kerel ei ole ühtegi suurt karvadega laiku. Eelistatud on pikk ja lendlev karvatutt pea peal, ent lubatud on ka hõreda karvaga tutt. **Ideaalis saab karvatutt alguse laubalõike juures ning läheb kaelale langedes õhemaks.** Üleni karvaste koerte karvkate koosneb pehmest pikakarvalisest aluskarvast ning loorina langevast pealiskarvast.

Värvus: Lubatud on kõik värvused ja kõik värvikombinatsioonid.

SUURUS JA KAAL:

Ideaalne turja kõrgus:

Isased koerad: **28-33** cm.

Emased koerad: 23-30 cm.

VEAD:

Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodud nõuetest tuleb lugeda vigadeks ning nende tõsiduse hindamisel tuleb arvestada konkreetse kõrvalekalde ulatust ning võimalikku mõju koera tervisele ja heaolule.

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD:

- Agressiivsus või liigne argus.
- Selgete füüsiliste või käitumuslike kõrvalekalletega koerad diskvalifitseeritakse.

NB! Isastel koertel peab olema kaks nähtavalt normaalselt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Viimased muudatused on märgitud poolpaksus kirjas.

Tõlge: Multilingua büroo.

FCI-St. N° 288 / 16.02.2011

EESTI KENNELLIIT